

Nèma nõ nélküled a rakpart

1962 H.G.

Negyvenöt éve már csak a fák,
a vizek holt ágai, őrzik rendíthetetlenül
arcod vonalait.

Felkapcsolom a lámpát,
az anyádtól örökölt, közösen felújított kanapéra
ülsz, és mint ki bűnt követett el, zavartan
de mégis lebegve, a levetett ingek kupacai között
mezítelenséged,

felszólítja az Istent.